

A szobanövények vízigénye

Víz hiányában a szobanövény elpusztul. Homokos talajba ültetett palántánál ez akár egyetlen nap leforgása alatt bekövetkezhet, egy húsos levelű növénynél pedig akár hónapokba is beletelhet. A végeredmény végső soron mindig ugyanaz.

E magától értetődő tény sok kezdő szobakertészt arra készítet, hogy naponta juttasson néhány cseppet a növényeinek és az öntözés gyakoriságát még a tél beálltával se csökkentse, majd amikor a levelek fonnyadni, sárgulni kezdenek, arra a következtetésre jusson, hogy szomjasak. Így aztán a virágföldből valami vizenyős massa lesz, amiben egyetlen szobanövény sem bírja ki. Az átázott földben a létfontosságú levegő nem jut el a gyökerekhez, viszont lábra kapnak a gyökérrothadást előidéző betegségek.

A növénypusztulás okai között az elárasztás áll az első helyen: merő szívjóságból elpusztítjuk növényeinket.

A vízigény növényenként változó:

Télen száraz talajú növények – a sivatagi kaktuszok és a szukkulensek (szárazságtűrők) tavasztól ősziig a nedves / száraz csoportba tartoznak, ez az aktív növekedési időszakuk. Télen hagyjuk szinte teljesen kiszáradni a földjüket.

Nedves / száraz talajú növények – a legtöbb szobai levéldísznövény ebbe a csoportba tartozik. Tavasztól ősziig bőségesen és gyakran öntözzük őket, télen viszont kevésbé és két öntözés között hagyjuk kiszáradni a talaj felső 1 cm-ét. Az öntözések között kiszáradó földfelszín különösen fontos a késő októbertől márciusig tartó pihenési időszakban.

Mindig nedves talajú növények – a legtöbb virágos növény ide tartozik. Földjüket általában nedvesen kell tartani, de nem vizesen! A javaslat az, hogy amikor a felszín kiszárad, öntözzünk, de vigyázzunk, hogy a talaj ne ázzon át! Mindig vizes talajú növények – nagyon kevés növény tartozik ide. Ezeket gyakran és alaposan öntözzük, hogy földjük ne csupán nedves, de vizes legyen. Példa rá az Acorus, az Azalea és a Cyperus.

Az öntözés megfelelő gyakorisága általánosságban nem meghatározható: függ a növény és a cserép méretétől, a cserép fajtájától, a környezettől és mindenek előtt az évszaktól. A szabad szemmel történő helyzetfelmérés a legjobb nedvességmérőnél is többet ér.

Túl kevés víz jelei:

- gyors hervadás, hulló virágok
- fonnyadt, petyhüdt levelek
- alsó levelek széle barnul, szárad
- a legrégebbi levelek először hullanak le

Túl sok víz jelei:

- penészes virágok
- petyhüdt levelek, rothadó területek
- pöndörödött alsó levelek, csúcsuk barnul
- az új és régi levelek egy időben hullanak le
- a gyökerek barnák és puhák

A felhasználandó víz

A csapvíz csaknem minden növénynek megfelel. Az a legjobb, ha a vizet egy éjszakára állni hagyjuk, hogy a klór egy részét elveszítse és szobahőmérsékletre melegedjen. A kényesebb szobanövények ezt az előkészítést kifejezetten igénylik.

Ha a csapvíz kemény, egy idő után a talaj felszínén fehér kéreg keletkezik, ami önmagában nem káros, de az állandóan szobában tartott, mészerzékeny növényekre a kemény víz igenis káros. A viszonylag rövid életű, szobában tartott, mészkerülő növényekben (pl. Azalea, Erica) a kemény víz nem tesz kárt. A legközönségesebb lágy víz az esővíz, viszont az esővízes hordó állott vizét szobanövények öntözésére ne használjuk.

Mikor öntözzünk?

Az öntözés szükségességének megállapításához használjuk a legegyszerűbb módszert és vizsgáljuk meg a föld felszínét. Télen hetente, nyáron, ha lehet naponta: ha a felszín mindenütt száraz és porhanyós, akkor azokat a növényeket öntözni kell, melyek mindig nedves talajt igényelnek.

A többi növény esetében csak akkor öntözzünk, ha az ujjunkat nyomjuk a talajba annyira, hogy a körmünk ne látszódjon és csak akkor öntözzünk amennyiben az ujjhegyünk száraz marad. Ez alól a szabály alól kivételt a kaktuszok és egyéb szukkulensek képeznek, melyeket téli időszakban a száraz talajuk ellenére csak akkor öntözzünk, ha már a fonnyadás jeleit mutatják.

Hogyan öntözzünk?

Mind a kannás, mind a merítéses módszernek vannak hívei és előnyei. A növények többségénél a gyors és könnyű öntözés a legjobb módszer, a merítéses eljárásnak szükség esetén van értelme.

Hosszú, vékony csőrű kannát használjunk!

A csőr végét illesszük a levelek alá és egyenletesen, lassan engedjük a vizet kifolyni. A növekedési szakaszban töltsük fel vízzel a föld felszíné és a cserép pereme közötti részt. Télen pedig akkor hagyjuk abba az öntözést amikor látjuk, hogy a víz elkezd szivárogni a cserép alján. Minden időben, úgy 3 perc elteltével öntsük ki a cserép alatti tálkában összegyűlt vizet.

Teljes napsütésben ne öntözzünk, mert a levélre csöppent víz nagyítóként működik és kiperzseli a levelet. Ha télen fűtetlen a szoba, akkor mindig reggel öntözzünk. Nagyfokú figyelmet igényel a kifolyó nélküli természetödevénybe ültetett növények öntözése, mivel a szükségesnél több víz nem tud kifolyni, így könnyen túlöntözzhetünk.

Milyen gyakran öntözzünk?

Az öntözés soha ne váljon rutinszerűvé, ne szokjunk rá arra, hogy mondjuk minden vasárnap feltöltjük vízzel a cserépeket. Az öntözés gyakorisága széles határok között mozoghat: az évszaktól és a növekedési feltételektől függően, egy adott növénynél is változtatni kell az öntözés gyakoriságán.

Általánosságban elmondható, hogy minél nagyobb a levélfelület és minél gyorsabb a növekedés, annál gyakoribb öntözésre van szükség. Télen a növekedési folyamat lelassul, tehát az öntözés gyakoriságát csökkentjük. A tavasszal meginduló új növekedési szakaszig általában elég havonta 1-3-szor öntözni. Tavasszal és nyáron heti 1-3 alkalommal öntözzünk. A hőmérséklet és a fényerősség növekedésével a vízigény is nő. Az átültetés előtt álló, kis cserépes és a nemrégiben átültetett növények kevesebb vizet igényelnek. Az agyagcserepes növényeket gyakrabban öntözzük, mint a műanyag edényeseket.

Öntözési gondok

A víz átfolyik a cserépen

Oka: a talaj zsugorodása miatt rés keletkezik a földlabda és a cserép oldalfala között

Gyógymód: állítsuk a cserepet vödörbe, vagy vízfürdőbe úgy, hogy víz a talaj szintjéig érjen

A víz nem szivárog a talajba

Oka: a talajfelszín összetömörödött

Gyógymód: villával, vagy apró ültetőkanállal lazítsuk meg a földet, majd állítsuk a cserepet egy vödörbe úgy, hogy a víz a talaj szintjéig érjen

